

Δείκτης Shannon

Αν σε μια βιοκοινότητα που αποτελείται από S είδη παριστάνουμε με n_i τον αριθμό των ατόμων του είδους i και N το συνολικό αριθμό των ατόμων των S ειδών της βιοκοινότητας αυτής, τότε ορίζουμε ως:

- $p_i = \frac{n_i}{N}$, $i=1,2,3,\dots,S$, τη σχετική αφθονία (συχνότητα εμφάνισης) του είδους i .
- $H' = -\sum_{i=1}^S p_i \ln p_i$ το **Δείκτη Ποικιλότητας του Shannon**.

Να αποδείξετε ότι ο **Δείκτης του Shannon** γίνεται μέγιστος μόνο όταν όλα τα S είδη αποτελούνται από τον ίδιο αριθμό ατόμων.

Απόδειξη

1^{ος} τρόπος

Με τη βοήθεια της ανισότητας Jensen.

Με το ίδιο τρόπο την έλυσαν και άλλοι συνάδελφοι για παράδειγμα:

- **Αλέξανδρος Συγκελάκης**

<http://www.mathematica.gr/forum/viewtopic.php?f=61&t=57048>

- **Lampros Katsapas**

<https://www.facebook.com/photo.php?fbid=401671740176713&set=p.401671740176713&type=3&theater>

- **Παύλος Τρύφων**

2^{ος} τρόπος

- **Ανάλογη σκέψη είχε και ο συνάδελφος Παύλος Τρύφων**

Έχουμε:

- $$\sum_{i=1}^S p_i = 1$$

- $-\ln S = \ln \frac{1}{S} = 1 \cdot \ln \frac{1}{S} = \left(\sum_{i=1}^s p_i \right) \ln \frac{1}{S} = \sum_{i=1}^s p_i \ln \frac{1}{S}$

Θα αποδείξουμε ότι $-\sum_{i=1}^s p_i \ln p_i \leq \ln S$

Έχουμε: $-\sum_{i=1}^s p_i \ln p_i - \ln S \stackrel{(1)}{=} \sum_{i=1}^s p_i \ln \frac{1}{p_i} + \sum_{i=1}^s p_i \ln \frac{1}{S}$

$$= \sum_{i=1}^s p_i \left(\ln \frac{1}{p_i} + \ln \frac{1}{S} \right) = \sum_{i=1}^s p_i \ln \frac{1}{p_i S}, \quad (2)$$

Σύμφωνα με την ανισότητα $\ln x \leq x-1$, $x > 0$, έχουμε:

$$\sum_{i=1}^s p_i \ln \frac{1}{p_i S} \leq \sum_{i=1}^s p_i \left(\frac{1}{p_i S} - 1 \right), \quad (3)$$

Επομένως, λόγω των (2) και (3) έχουμε:

$$-\sum_{i=1}^s p_i \ln p_i - \ln S \leq \sum_{i=1}^s p_i \left(\frac{1}{p_i S} - 1 \right) = \sum_{i=1}^s \frac{1}{S} - 1 = S \frac{1}{S} - 1 = 0$$

Άρα $-\sum_{i=1}^s p_i \ln p_i - \ln S \leq 0 \Leftrightarrow -\sum_{i=1}^s p_i \ln p_i \leq \ln S$.

Η τελευταία σχέση ισχύει ως ισότητα όταν $p_1 = p_2 = \dots = p_s = \frac{1}{S}$

Άρα:

- Ο δείκτης του Shannon γίνεται μέγιστος όταν $p_1 = p_2 = \dots = p_s = \frac{1}{S}$
- Η μέγιστη τιμή του δείκτη του Shannon είναι ίση με $\ln S$.

3^{ος} τρόπος

Υπενθυμίσεις:

► Θεώρημα 1 (Ανισότητα Cauchy)

Αν $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_s$ θετικοί αριθμοί, τότε:

$$\frac{\alpha_1 + \alpha_2 + \dots + \alpha_s}{s} \geq \sqrt[s]{\alpha_1 \cdot \alpha_2 \cdot \dots \cdot \alpha_s}, \quad (1)$$

Η ισότητα ισχύει όταν $\alpha_1 = \alpha_2 = \dots = \alpha_s$.

Θεώρημα 2.

Αν $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_s, \beta_1, \beta_2, \dots, \beta_s$ θετικοί ρητοί, τότε:

$$\left(\frac{\alpha_1 \beta_1 + \alpha_2 \beta_2 + \dots + \alpha_s \beta_s}{\beta_1 + \beta_2 + \dots + \beta_s} \right)^{\beta_1 + \beta_2 + \dots + \beta_s} \geq \alpha_1^{\beta_1} \cdot \alpha_2^{\beta_2} \dots \alpha_s^{\beta_s}, \quad (2)$$

Σχόλιο 1.

Το θεώρημα 2 αποδεικνύεται με τη βοήθεια του θεωρήματος 1.

☞ Πόρισμα

Αν $p_1, p_2, \dots, p_s$ θετικοί ρητοί, τότε:

$$\left(\frac{p_1 + p_2 + \dots + p_s}{s} \right)^{p_1 + p_2 + \dots + p_s} \leq p_1^{p_1} \cdot p_2^{p_2} \dots p_s^{p_s}$$

Πράγματι:

Από το θεώρημα (2) για $\beta_i = p_i$ και $\alpha_i = \frac{1}{p_i}$, παίρνουμε:

$$\left(\frac{s}{p_1 + p_2 + \dots + p_s} \right)^{p_1 + p_2 + \dots + p_s} \geq \frac{1}{p_1^{p_1} \cdot p_2^{p_2} \dots p_s^{p_s}}$$

Επειδή όμως $p_1 + p_2 + \dots + p_s = 1$ θα έχουμε:

$$s \geq \frac{1}{p_1^{p_1} \cdot p_2^{p_2} \dots p_s^{p_s}} \Rightarrow \ln s \geq -\ln(p_1^{p_1} p_2^{p_2} \dots p_s^{p_s}) \Rightarrow$$

$$\ln s \geq -(p_1 \ln p_1 + p_2 \ln p_2 + \dots + p_s \ln p_s)$$

$$\text{Άρα: } -\sum_{i=1}^s p_i \ln p_i \leq \ln S$$

☞ Η ισότητα ισχύει όταν $p_1 = p_2 = \dots = p_s$

Σημείωση.

1. Στο εξατάξιο Γυμνάσιο Καλλονής Λέσβου, όπου φοιτούσα, είχα την τύχη να έχω δυο εξαιρετικούς δασκάλους, τον Φυσικό και βαθύ γνώστη της μαθηματικής επιστήμης κ. **Δημήτριο Σκιαδέλλη** και τον εκλιπόντα μέντορά μου και άριστο Μαθηματικό **Γεώργιο Δ. Βαλιά**. Στον πρώτο ανήκει η ιδέα του παραπάνω 3^{ου} τρόπου απόδειξης και στον δεύτερο η ιδέα του 1^{ου} τρόπου καθώς και ενός άλλου, τον οποίο δεν μνημόνευσα, γιατί ξεφεύγει από την σχολική ύλη (Θεώρημα Lagrange για ακρότατα συναρτήσεων πολλών μεταβλητών).

2. Για τον 3^ο τρόπο θεωρώ ότι πολύ χρήσιμες είναι και οι πληροφορίες που περιέχονται στους παρακάτω συνδέσμους:

<http://www.mathematica.gr/forum/viewtopic.php?p=183388#p183388>

<http://www.mathematica.gr/forum/viewtopic.php?p=102985#p102985>

<http://www.mathematica.gr/forum/viewtopic.php?p=71706#p71706>

<http://www.mathematica.gr/forum/viewtopic.php?p=62119#p62119>

<http://www.mathematica.gr/forum/viewtopic.php?p=125388#p125388>

<http://www.mathematica.gr/forum/viewtopic.php?p=41133#p41133>

<http://www.mathematica.gr/forum/viewtopic.php?p=13843#p13843>